

VETERANS

B&T

Oefening
FIGHTER LION

IN THE SPOTLIGHT
Ger Hindriks

TERUGBLIK REÜNIE
160 Zwaar
Transportcompagnie

Colofon

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen. Opgericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen. De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d. †
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol
H. Schulz, Lkol b.d.

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
H. Plenk, Lkol
L. Kuijpers, kol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Bestuur

Voorzitter
Dick de Heus
06 12985799
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Vacant
secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Dick Mintjes
06 16193380
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
activiteitenondersteuning@veteranenbent.nl

Promotie

Peter Knispel
06 81831628
promotie@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldelijnszorg

nuldelijnszorg@veteranenbent.nl

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 28658214
redactie@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie@veteranenbent.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

Webmaster, Kees van Bergen
0630535051
webmasters@regimentbent.nl
www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 17,50 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Ver Veteranen Regiment Bevoorraders-
en Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's
gelden de volgende data als deadline:
Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen
en berichten van overlijden zo
spoedig mogelijk digitaal door
te geven aan de secretaris,
secretaris@veteranenbent.nl

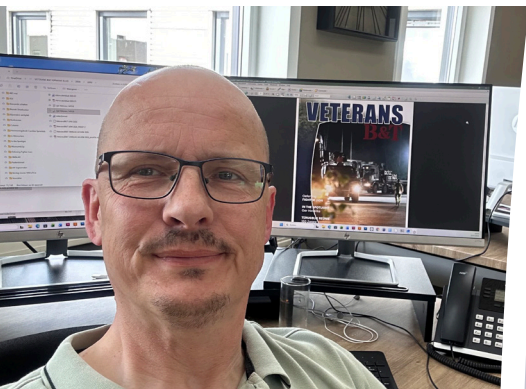

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst". Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende lettertypes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden).

Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hierover vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Redactioneel

Michel Roest

Vanaf een ander toetsenbord, maar vanuit dezelfde redactie...

Willemijn is op het moment van schrijven op oefening 'Fighter Lion' in Duitsland, dus mag ik de honneurs waarnemen.

Nu is het zo dat wij gewend zijn elkaar te ondersteunen en waarnemen waar nodig. Dat geldt niet alleen voor de redactie. Op dit moment is onze voorzitter Dick de Heus weer terug in het land. Daar zijn we natuurlijk blij mee. Maar ik wil toch wel grote complimenten maken aan Dick Mintjes, onze penningmeester, interim-voorzitter, kortstondig interim-secretaris. Hoe bedoel je meerdere ballen hoog houden? Vanwege de (tijdelijke) onderbezetting heeft Dick ontzettend veel werk verricht voor de vereniging. Gelukkig is er inmiddels meer ondersteuning binnen de gelederen, maar de vacature van secretaris staat nog steeds open. Hoe mooi zou het zijn als een van onze leden zich spoedig opwierp om deze taak te vervullen. We hebben 800+ leden, dus daar moet een potentiële kandidaat tussen zitten!! (stuur je aanmelding naar penningmeester@veteranenbent.nl).

Ik spreek uit ervaring dat het bijdragen als vrijwilliger binnen een vereniging als de onze echt heel bevredigend is. Ik ben zelf al sinds 2010 betrokken bij de VVRB&T (redactie en bestuur) en heb mede hierdoor ontzettend veel nieuwe mensen leren kennen. Mensen met mooie en interessante achtergronden, heden en verleden. Reünies van je eigen oude eenheid zijn geweldig. En het delen van ervaringen met mensen die andere missies hebben gedraaid, jongere en oudere generaties, actief dienenden, is een meerwaarde voor het zijn van veteraan. Het brengt je soms ook op plaatsen en gelegenheden die je anders niet had gezien of bezocht. Daarom adviseer ik iedereen: bezoek eens de Algemene Ledenvergadering, de dodenherdenking, de Historische Collectie tijdens het museumweekend, en waar mogelijk onze overige activiteiten. Stuur je (uitzend)verhaal eens over de mail naar de redactie, of een reactie als je in één van de rubrieken zou willen voorkomen. Het verrijkt je beleving en betrokkenheid als veteraan en lid van de Vereniging Veteranen Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen.

En dan natuurlijk nog iets over ons blad, de huidige uitgave.

We hebben zoals altijd de vaste rubrieken. Helaas missen we er een, 'In the Picture'. Geen input betekent geen rubriek. En het is zo leuk om ons met zo'n foto te laten zien hoe jullie er bij staan of lopen op de missie-werkplek. Verder wel weer een ijzersterke column van Inka. Nood aan de man. Over zelfredzaamheid en zo... Weer lekker scherp en een mooie spiegel die men zich voor kan houden. Jeroen gaat Nationaal en Internationaal musea langs om ons sfeer te laten proeven van al die mooie collecties. Nu weer het Airborne Museum in Villa Hartenstein, het voormalig hoofdkwartier van de Britse generaal-majoor Roy E. Urquhart tijdens de Slag om Arnhem in september 1944.

Weer veel leuk, interessant en leesbaar materiaal. (Hopelijk net voor de NLVD op de mat, dat gaan we proberen...)

Als afsluiter een mooie zin die ik hoorde op het Zomerspektakel in Alphen aan den Rijn, door de zanger van Direct, Marcel Veenendaal;

Wees niet eenzaam, maar samen één!

Inhoudsopgave

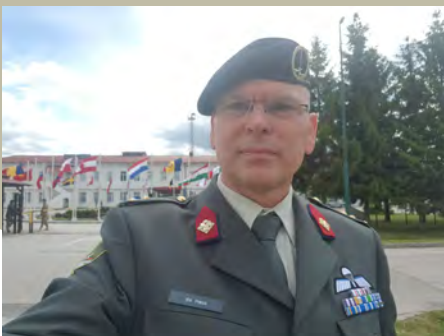
Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
Oefening FIGHTER LION	3
In the spotlight: Ger Hindriks	4
Uit- ingezonden	8
OP MIJN PLEK: Ellen van Kleij	10
Boekreview: De robuuste waarheid	13
HERINNERINGSBOEK	
FSIR Carolien Sprenkels	14
Algemene ledenvergadering	16
Bewaarde schatten	17
Reünie 16o ZwTCie	18
Museum T(ri)p: Airborne Museum Hartenstein	20
Nationale Dodenherdenking 2026	22
Column: Nood aan de man	23
In memoriam	24
Agenda	24

Van de voorzitter

Dick de Heus

Na een halfjaar in Sarajevo op Camp Butmir gebivakkeerd te hebben in een internationale omgeving, is het heerlijk om weer terug te zijn in Nederland en niet ongeveer heel de dag 'slecht Engels' te horen. Terug bij mijn gezin. Terug bij mijn familie. Terug in de Achterhoek (waar volgens sommigen onder u wellicht 'slecht Nederlands' wordt gesproken...).

En natuurlijk terug bij u, leden van de VVRB&T. Op het moment dat ik dit schrijf, ben ik inmiddels alweer een week thuis. De terugkeer was twee dagen eerder dan gepland, aangezien het 'adaptatieprogramma' in Potsdam was komen te vervallen. Daar was waarschijnlijk niemand echt rouwig om, uitgezonderd één collega bij de J1 in Den Haag die er weken voor heeft gestreden ons toch richting Potsdam te krijgen.

Eén van de redenen waarom verder niemand zat te wachten op die adaptatie, was omdat deze in het Pinksterweekend gepland stond. Niet leuk voor de staf die was aangewezen om ons te entertainen en te faciliteren, omdat ze dan een lang weekend met ons opgezadeld zaten en niet thuis bij hun gezin/familie/vrienden konden zijn. Niet leuk voor ons, de 'adaptanten', omdat er waarschijnlijk akelig weinig te beleven was bij onze oosterburen in het betreffende weekend.

Begrijp me niet verkeerd: ik ben geen tegenstander van adaptatieprogramma's. Als je uit een omgeving of situatie komt, waar je gezien de omstandigheden altijd 'aan moet staan', zijn het in mijn beleving een paar waardevolle dagen. Ik kijk zelf bijvoorbeeld met een prima gevoel terug op de afsluitende dagen op Kreta na mijn periode in Afghanistan in 2008. Ik verwacht dat velen van ons het wel lekker vonden om na een intense periode, veelal in een minder sympathieke omgeving, even te ontspannen in een relatief luxe setting. Mocht u nog een mooi verhaal hebben over uw adaptatie na een willekeurige missie, schroom dan niet één en ander op papier te zetten en met ons te delen...

In het vorige nummer van dit blad heb ik de wondere wereld van EUFOR Althea met u gedeeld en beloofd dat ik de nieuwe commandant NSE zou enthousiasmeren een bijdrage voor ons verenigingsblad te leveren. De toezegging is gedaan, dus het artikel

over de nationale logistieke kant van de missie hebt u nog tegoed.

Terwijl ik me op het hoofdkwartier van EUFOR druk maakte over onderwerpen als de 'operations assessment' en de zesmaandelijks rapportage, heeft de tijd binnen de vereniging natuurlijk niet stilgestaan. Onder leiding van Dick Mintjes zijn de lopende zaken blijven lopen, is er door een werkgroep nagedacht over de toekomst van de Vereniging en is de Algemene Ledenvergadering georganiseerd. Ik wil op deze plek Dick enorm bedanken voor de tijd, energie en effort die hij heeft gestoken in de continuïteit van de Vereniging. Zij die nauw betrokken zijn bij onze Vereniging weten dat dit geen eenvoudige klus is geweest. Dick, zonder jouw inzet en enthousiasme had de Vereniging het de afgelopen maanden erg lastig gehad. Wij allen zijn je veel dank verschuldigd!

Na al dit terugblikken wordt het tijd om vooruit te kijken. Uiteraard hoop ik velen van u eind juni te treffen op het Malieveld in Den Haag tijdens Veteranendag. Altijd gezellig, vooral dankzij het enorme reüniegehalte! Na het defiléloze jaar 2025, reken ik weer op de overweldigende hoeveelheid 'defilanten' van de jaren daarvoor.

Zeker voor degenen die gebonden zijn aan de schoolvakanties, lonkt daarna het zomerverlof. Ik wens u en de uwen een stralende zomer, waarin de batterij weer helemaal opgeladen wordt voor de rest van het (verenigings)jaar!

OEFENING FIGHTER LION

Een oefening waarbij nagenoeg alle Landmachteenheden aan deelnemen, ter voorbereiding op een grootschalig conflict. We gaan trainen in een complex, ambitieus en realistisch scenario.

We zijn inmiddels gealarmeerd en tijdens de alarmering gaan we onze mensen en middelen voorbereiden. We controleren alles en we beladen onze voertuigen en al het overig materiaal. Ondertussen halen we voorraden op en bereiden ons voor op de deployment. De deployment vindt plaats vanuit verschillende kazernes naar verschillende eindbestemmingen.

Zo richten we een logistieke keten in van west naar oost waar commandant Bevoorrading- en Transportcommando (B&TCO) verantwoordelijk voor is. Alle logistieke eenheden van het B&TCO hebben een rol in deze keten. En hoe verder je in de keten zit hoe meer dreiging er wordt verwacht. De omloopafstanden zijn realistisch nagebootst en we kennen deze oefening geen zogenaamde magic moves. De staf van het B&TCO ondergaat in de eerste week een combat readiness evaluation (CREVAL). Voor het eerst sinds de geschiedenis wordt een logistieke eenheid getest conform NAVO-eisen in de vorm van een CREVAL.

Voor mij als chef-staf van het B&TCO de kers op de taart, aangezien ik met mijn team hier al meer dan twee jaar aan heb gewerkt. Een mooie uitdaging om deelgenoot te zijn van deze oefening!

in the SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Terwijl Ger Hindriks met de tractor het gras tussen de wijnranken van Wijndomein & Distilleerderij de Bisschopshoeve maait, worden mijn man en ik hartelijk verwelkomd door zijn vrouw Claudia Bisschops. Enthousiast vertelt ze over hun ervaringen met natuurinclusieve wijnbouw, de agrarische adviezen van boeren en wijnbouwers in de omgeving en hun trotse eerste oogst van vorig jaar. Als Ger zich bij ons voegt, bewonderen we hun magazijn, distilleerderij en de twee vaten met hun eerste wijn. Even proeven natuurlijk!

Bij een kop koffie en enorm stuk Limburgse vlaai horen we hoe Ger en Claudia elkaar ontmoet hebben.

“Wij hebben elkaar in 2009 leren kennen bij het kledpunt van de KPU, in Utrecht. Claudia en ik stonden allebei op de rol om naar Afghanistan te gaan. Ik stond mijn Desert camouflage te passen en Claudia’s eerste woorden waren: “Nou, dat maakt je wel een beetje flets!” Ik zag dat zij Bisschops heette en zag aan haar embleem dat ze aalmoezenier was. Ik zeg: “Jij hebt zeker ambities?!” Nou, toen was ‘t ijs gebroken. Ik zou een reizende functie hebben in Afghanistan en Claudia zou naar Deh Rawod gaan. We hebben in Afghanistan een paar keer koffie gedronken en na de uitzending zijn we samen een keer een hapje gaan eten: van het één kwam het ander.”

“We woonden in Breda toen we voor het eerst naar zo’n wijnproeverij gingen. Daar wilde Claudia meer van weten en bij haar is het altijd zo dat als ze iets leuk vindt, dan wil ze dat helemaal uitpluizen. Ze is gaan studeren: wijncursus SDEN 2 en de opleiding WSET 3 (de sommeliërsopleiding). Voor Claudia’s ‘huiswerk’ haalden we regelmatig flessen wijn in de weekenden en dan proefde ik mee, daar leerde ik zelf ook veel van.

Toen ik commandant van de DVVO-cie was, moest ik mij een keer melden bij Brigadegeneraal van Griensven (toenmalig commandant OOCL) omdat ik een flink overschot aan verlof had. Drie maanden thuiszitten leek me niets. Daarom ben ik gedurende een jaar één dag in de week een gastronomieopleiding gaan volgen, in Apeldoorn.

Achteraf was dat een goede keuze. Ik was er echt even uit en leerde er iets waardevols bij. Ik heb die kennis en ervaring goed kunnen gebruiken in de tijd dat wij een Hotel-Restaurant in Limburg overnamen en ook nu komt het kunnen combineren van diverse technieken en smaken erg goed van pas”

“We runnen samen een prachtig bedrijf. Claudia doet vooral de voorkant: de productie, de aansturing, de slijterij en het contact met klanten. De belangrijke beslissingen nemen we samen. Toen we het drankenmerk Ingendaal overnamen, hebben we heel bewust gekozen voor een andere filosofie. We zijn gestopt met siropen, smaakjes en kunstmatige toevoegingen en werken sindsdien alleen nog met natuurlijke ingrediënten en lokale producten. De kruiden voor onze kruidenbitter komen uit deze regio. Voor andere producten, zoals appel- of kersenlikeur, werken we samen met regionale producenten.

Ik houd me bezig met de achterkant van het bedrijf: de logistiek, facturatie, douanezaken/accijnzen en bestellingen. Ook het transport valt onder mijn verantwoordelijkheid. Daarnaast importeren we zelf wijnen uit het buitenland, die we in onze winkel verkopen. We werken daarbij zonder tussenhandel en kopen rechtstreeks in bij kleine, verantwoord werkende wijnboeren. Ik zorg ervoor dat alles van transport tot opslag goed geregeld is. Logistiek zit nog steeds in mijn bloed.”

Naam: Ger Hindriks
Leeftijd: 50 jaar
Lid sinds: van begin af aan
Uitzendingen: 1999 Bosnië (SFOR 6/7)
2002 Afghanistan (ISAF 1)
2003 Irak (SFIR 3)
2006 Verenigde Arabische Emiraten (PTG VAE – t.b.v. TFU)
2009 Afghanistan (TFU 6)
2012 Oeganda (ACOTA 1)

Toen ik mijn commandantenfunctie moest draaien, kreeg ik een bijzonder veranderkundige opdracht. Alles rondom wegtransport, dat toen onder de DVVO viel, moest opnieuw georganiseerd worden binnen de landmacht. De eenheid bestond uit veel burgermedewerkers en militairen van verschillende krijgsmachtdelen uit een minder militaire omgeving. Om die groep ineens in een volledig militaire structuur te plaatsen, leek niet verstandig. In plaats van die overgang direct door te voeren, was het voorstel om eerst een aparte compagnie op te richten en die geleidelijk te militariseren. Dat plan werd goedgekeurd. We richtten de DVVO-compagnie op, compleet met eigen embleem, vlag en tradities. Na nog geen twee jaar ging de eenheid op in het nieuw opgerichte bevoorradings- & transportcommando en werd de DVVO-cie opgeheven.”

“Na mijn commandantenfunctie ben ik meer richting het nationale domein gegaan en heb ik voor Defensie veel gedaan op het gebied van samenwerken met civiele partners in de crisisbeheersing en aanpak van ondermijnende criminaliteit. Ik hielp onder andere om een aanpak te ontwikkelen waarbij eerst informatie en context werden verzameld, waarna gerichter besluiten konden worden genomen en acties uitgevoerd. Zo ben ik vanuit Defensie in het adviseringsvakgebied gerold en werd ik vervolgens uitgeleend aan het Ministerie van Justitie en Veiligheid voor een leidende rol in een regionaal programma om integraal denken tussen politie, Openbaar Ministerie en gemeentes te ontwikkelen, met het defensiebesluitvormingsmodel als inspiratiebron.”

“Vervolgens kreeg ik bij de 13e Brigade een rol als hoofd nationale inzet voor Zuid-Nederland, waar ik verantwoordelijk was voor de samenwerking tussen Defensie en civiele partners in meerdere veiligheidsregio's. Ik was aanspreekpunt voor Den Haag en hield me bezig met ondersteuning bij crises, maar ook met zaken als militaire terreinen en oefeningen.

Op een gegeven moment liep ik echter vast in mijn loopbaan bij Defensie. Ik was geen type om de standaard carrière stappen te volgen, en had geen zin in functies op stafafdelingen of het volgen van extra carrièreopleidingen. Ik had reeds veel geïnvesteerd in mijn eigen ontwikkeling, waaronder een universitaire studie in mijn eigen tijd en begon toen na te denken over iets buiten defensie.

Tijdens een bijeenkomst had ik een goed gesprek met de directeur Veiligheid & Juridische Zaken van de gemeente Eindhoven. Hij was enthousiast over de manier waarop wij het programma in Brabant en Zeeland hadden opgezet. Kort daarna ben ik overgestapt en als zelfstandige aan de slag gegaan. Samen met een team heb ik in Eindhoven de veiligheidsorganisatie vernieuwd door een sterkere focus op inlichtingen en het introdu-

Je werkt ruim 30 jaar bij Defensie, toch?

“Nadat ik de KMA had afgerond (1994-1997), kwam ik bij het regiment in een tijd van verandering: nieuwe mensen waren mondiger en hoger opgeleid, maar oude tradities leefden nog sterk. Het waren echt leuke en leerzame tijden. Oorspronkelijk ben ik begonnen bij een transport peloton in Nunspeet, daarna ging ik naar 11 BeVo in Schaarsbergen. Daarna vervulde ik functies bij 41 BevoCie in Seedorf (Duitsland) en later bij de DVVO in Amsterdam, waar ik de uitvoering van wereldwijde logistieke operaties aanstuurde. Vanuit daar maakte ik de overstap naar het inlichtingenvak. Ik werkte binnen Defensie aan het verzamelen en gebruiken van inlichtingen om operaties en besluitvorming beter te ondersteunen.

in the SPOTLIGHT

ceren van informatiegestuurd werken. Die aanpak viel op en al snel werd ik gevraagd om mijn ervaringen te delen en andere gemeenten en organisaties te ondersteunen, zoals Heerlen, Delft en de provincie Brabant. Zo groeide mijn rol steeds meer richting veranderkundige advisering, en rolde ik van het ene project in het andere. Wel bleef ik (en ben ik nog steeds) reservist.”

Je werkt dus nu als een ZZPer?

“Ik werk met een selecte groep mensen met een achtergrond bij Defensie, OM of politie. Samen hebben we een methodiek ontwikkeld die we allemaal gebruiken. We werken daarbij niet als één bedrijf, maar ieder vanuit een eigen contract. We zijn daar heel transparant in en leggen uit dat we per onderdeel de juiste specialist inzetten. Soms hebben opdrachtgevers zelf al mensen of afdelingen die gespecialiseerd zijn in bepaalde onderdelen. In dat geval nemen we die functionarissen op in ons team en werken we samen. Op die manier ontstaat er een flexibele samenwerking die steeds wordt aangepast aan wat er nodig is.

Via die aanpak ben ik uiteindelijk ook weer betrokken geraakt bij werkzaamheden voor de Defensie bestuur staf. inmiddels werk ik daar alweer een paar jaar in een adviserende rol.”

Hoe kom je aan zo’n drive om steeds te willen innoveren?

“Waar dat precies vandaan komt weet ik niet, maar het zit er gewoon in: steeds kijken hoe iets slimmer, eenvoudiger of efficiënter kan. Ik ben ook echt een teamspeler. Dat heb ik van huis uit meegekregen en verder ontwikkeld in teamsport en later in mijn werk. In mijn tijd bij Defensie heb ik in diverse rollen veel mogen samenwerken met verschillende organisaties. Daar leerde ik dat je samen tot betere en breder gedragen integrale oplossingen komt dan wanneer je alleen werkt (alleen ga je sneller, samen kom je verder). Dat neem ik nog steeds mee in wat ik nu doe.”

Je hebt behoorlijk wat uitzendingen gehad, toch?

“Ik ben begonnen met een uitzending naar Bosnië, met een transportpeloton. Dat was na de oorlog, dus we hebben daar gelukkig geen directe gevechten meegemaakt, maar je zag wel overal de sporen van de ellende die zich daar had afgespeeld.

Ik heb er geen medaille voor gehad en het telde voor mij niet als uitzending, maar ik ben betrokken geweest bij de voorbereidingen van de deployment naar Albanië. Kosovo vluchtelingen werden daar opgevangen. Die opdracht heeft al vroeg grote indruk op mij gemaakt.

Daarna ging ik, als onderdeel van een Duits-Nederlands-Oostenrijks-Deense Battle Group, met mijn voorradingspeloton van de 11e luchtmobiele brigade met de eerste lichter (ISAF 1) naar Kabul in Afghanistan. Achteraf gezien was dat misschien wel de meest bijzondere en onverwachte uitzending: midden in mijn eindtoets voor de rode baret, zwaar, weinig slaap, en ergens in het donker werd mijn naam geroepen. Ineens liep de brigadecommandant van Uhm, toen nog Brigadegeneraal – later CDS, naast mij om te vertellen dat mijn peloton was aangewezen voor uitzending.

Daar begonnen we eigenlijk met bijna niets en hebben we in korte tijd alles opgebouwd. Dat maakte het heel intens en bijzonder.

Na mijn tijd bij de Luchtmobiele Brigade ben ik in 2003 als commandant met een deel van mijn eenheid (41 Bevoe) naar Irak gegaan. We zaten in de buurt van Basrah (Kamp Shaibah) en waren verantwoordelijk voor logistiek, voorradings, beveiliging van konvoien en inkoop in Koeweit. Daar had ik ook de verantwoordelijkheid over zee- en luchttransport. Dat betekende dat ik een groot deel van de week in de woestijn zat, en af en toe in Koeweit. Dat was een enorm contrast.

In 2006 heb ik in de Verenigde Arabische Emiraten een logistieke hub mogen opzetten voor de TFU missie in Afghanistan. Alle belangrijke en gevoelige goederen kwamen daar binnen en werden via luchttransport verder gestuurd, terwijl andere materialen via Pakistan over land werden vervoerd.

Later (2009) ben ik opnieuw naar Afghanistan gegaan, waar ik ook zwaardere en intensere situaties heb meegemaakt.

In 2012 ben ik naar Oeganda geweest in een instructeursfunctie. Daar leidde ik, samen met een internationaal team, militairen op die ingezet zouden worden in Somalië. We hielpen hen vooral om beter te worden in het verzamelen en gebruiken van informatie, zodat ze effectiever konden opereren.”

“Naast deze buitenlandse missies heb ik ook veel in Nederland gewerkt binnen het nationale domein. Dat voelt eigenlijk ook als een soort uitzending, omdat je werkt vanuit een politieke opdracht en op een vergelijkbare manier wordt aangestuurd als in een missiegebied, alleen dan in eigen land.”

“Als ik terugkijk, heb ik verschillende soorten uitzendingen meegemaakt, die qua intensiteit ook een soort opbouw hadden. In Bosnië zag ik vooral de nasleep van oorlog, later bij betrokkenheid bij de opvangmissie van Kosovovluchtelingen zorgden de verhalen van mijn toenmalig personeel ervoor dat menselijk leed dichtbij kwam. In Afghanistan en Irak kwam daar meer dreiging en gevaar bij, inclusief het verlies van kameralenzen. Doordat die ervaringen zich geleidelijk opbouwden, kon ik ze goed plaatsen. Ik kan me voorstellen dat het heel anders is voor collega's die zonder die opbouw direct in een zware gevechtssituatie terechtkomen.”

Denk je dat het ook helpt dat Claudia begrijpt waar je het over hebt?

“Ja, dat is wel makkelijk.” Claudia vult aan: “Door mijn eigen uitzendingen begrijp ik zijn wereld van binnenuit en dat is wel

prettig. Ik was vanuit mijn functie supervisor voor adaptatietrajecten en sprak daarvoor ook met collega's uit het vakgebied van Ger. Je hebt dan aan een halve zin genoeg om te begrijpen wat er bedoeld wordt. Je hoeft niet heel uitgebreid met elkaar te praten; ik kijk hem eens goed in de ogen, hoe zit je er eigenlijk bij? En dan weet ik eigenlijk al voldoende. Dus dat heeft wel geholpen denk ik, ja.”

“Mijn uitzendingen hebben mijn blik op de wereld veranderd. Je ziet hoe het er in andere delen van de wereld aan toe kan gaan, hoeveel ellende er is, en dat relativeert enorm. Het maakt ook dat ik anders kijk naar discussies hier, bijvoorbeeld over migratie. Je begrijpt beter wat mensen ontvluchten.

Bij Defensie heb ik geleerd om met mensen op alle niveaus te communiceren. Je leert goed inschatten wat iemand nodig heeft: de één heeft een schop onder de kont nodig, terwijl de ander juist persoonlijke aandacht (een aai over de bol) nodig heeft om hetzelfde resultaat te bereiken.

Ook op het gebied van duurzaamheid hebben die ervaringen invloed gehad. De beelden en geuren van plekken waar afval wordt gedumpt en verbrand en waar alles vervuild is, blijven je bij. Ook de dankbaarheid dat we hier veel in overvloed hebben ten opzichte van plekken op de wereld waar er weinig tot niet is. Dat maakt dat ik hier bewuster met dingen omga. Al is het maar op kleine schaal, je wilt het gewoon beter doen. Uiteindelijk komt dat allemaal voort uit wat ik heb gezien en meegemaakt, en dat neem ik mee in hoe ik nu werk en leef.”

Indrukwekkende loopbaan.

“Ja, dat vind ik ook! Super mooie dingen gedaan en als ik het weer opnieuw zou moeten doen, zou ik het zo weer allemaal doen. Dankbaar voor alle kansen die ik al die jaren bij Defensie als militair heb gehad en die ik nu als burger (en reservist) nog steeds krijg.

UIT- INGEZONDEN

Bezoek *Onsebunker*

Op zaterdag 13 juni verzamelden een 10-tal leden zich in Hoek van Holland waar we een bezoek brachten aan "ONSe Bunker". Dat is een klein privaat museum, gewijd aan een Nederlandse bunker ooit gebouwd als verdediging van Hoek van Holland. In de meidagen zijn er twee Nederlandse soldaten gesneuveld. De bunker is daarna door de Duisters gebruikt, die er een eigen bunker tegen aan hebben geplaatst, als onderdeel van de Atlantik Wal.

De eigenaar en beheerder, de heer Gerard van Beek was een enthousiaste verteller en gaf ons een prima rondleiding. Na het bezoek hebben we nog wat eigen sterke verhalen uitgewisseld onder het genot van een drankje.

Al met al een leuke middag en goed om weer wat oude maten te ontmoeten.

Eerste Regimentshanddruk voor *Kolonel van Kuijk*

Enige tijd geleden is er een speld ontworpen en uitgeleverd voor actief dienende militairen die onderscheiden zijn met de hoogste regimentswaardering. Binnen ons regiment is dit de Regimentshanddruk.

Op dinsdag 10 maart zijn we afgereisd naar KTOMM Bronbeek om de Kolonel van Kuijk het eerste exemplaar uit te reiken.

Regimentshanddruk voor *Pieter IJntema*

Tijdens het officiersdiner van het Regiment Bevoorradings- & Transporttroepen op 9 april werd Ikol bd Piet IJntema in het zonnetje gezet.

RC PLenk: "Piet heeft zich jarenlang ingezet voor het vastleggen van onze rijke geschiedenis, onder meer via het kenniscentrum van het OTCLOG, Bureau Geschiedschrijving en de MLM. Met zijn scherpe pen en soms prikkelende visie op de logistiek binnen de krijgsmacht wist hij velen aan het denken te zetten over ons vakgebied."

Voor zijn bijzondere bijdragen ontving hij de hoogste regimentswaardering: de Regimentshanddruk.

Piet, dank voor je inzet en betrokkenheid.
Van harte gefeliciteerd!

Regimentsdiners

Half april vonden onze regimentsdiners voor onderofficieren en officieren - waaronder vele leden van onze vereniging - plaats. Beide avonden werden gehouden in het van der Valk Hotel A1 in Amersfoort en waren goed bezocht!

Onder het genot van een hapje en een drankje hebben we elkaar gesproken. Oude verhalen en nieuwe ervaringen zijn gedeeld. Ondanks een nieuwe omgeving voor de diners waren het twee avonden in een vertrouwde, collegiale sfeer als vanouds.

Volgend jaar keren we terug naar onze vertrouwde locatie in Garderen. We hopen daar opnieuw en in nog grotere getale, onderofficieren en officieren van het Regiment te mogen verwelkomen.

**Noteer daarom alvast in de agenda:
25 en 26 maart 2027
Regimentsdiner OOF en OFF.**

Met korting naar de

Nationale Taptoe in Den Bosch

De Nationale Taptoe komt er weer aan. Het muzikalfestijn is dit jaar te zien van 10 tot en met 13 september in de Brabanthallen in Den Bosch. Defensiepersoneel krijgt €10 korting. Dat geldt voor alle rangen en voorstellingen, met uitzondering op 11 september. Deze voorstelling is alleen voor veteranen, inclusief speciaal tarief.

Het thema van dit jaar is 'Beschermen wat ons dierbaar is'. Het is een ode aan alle militairen die zich dagelijks inzetten voor onze samenleving. Naast bijna alle Nederlandse militaire orkesten treden ook buitenlandse gasten op. Zo staan onder meer de Central Military Band uit Letland en het militaire orkest van de Kroatische strijdkrachten op het podium. Verder is bijvoorbeeld het International Tattoo Highland Dance Team te zien.

Voor meer informatie en het bestellen van kaarten ga naar:

www.nationaletaptoe.nl/kaartverkoop

Voor de korting: gebruik de promotiecode **2026Taptoedef**. Dat kan op de pagina waar het aantal gewenste kaarten is op te geven. Per e-mailadres zijn maximaal 4 kaarten te reserveren.

Overdracht voorzitterschap

Bureau Geschiedschrijving

Op vrijdag 20 maart vond de overdracht van het voorzitterschap van het Bureau Geschiedschrijving plaats. Na ruim 9 jaar en 6 maanden droeg Willy Engemann de voorzittershamer over aan Ivo de Jong. Wij wensen Ivo veel succes in zijn nieuwe rol!

Tijdens de lunch blikte de RC terug op de afgelopen jaren en memoreerde hij enkele belangrijke momenten en publicaties uit die periode.

Voor zijn bijdrage aan het bureau en aan het boek '25 jaar Regiment

B&T' ontving Willy in oktober 2025 de Regimentshanddruk. Als blijk van waardering voor zijn langdurige voorzitterschap werd hem vrijdag een horloge met inscriptie overhandigd.

RC Plenk: "Willy, hartelijk dank voor alles wat er onder jouw beziezelende leiding binnen het bureau is ontwikkeld, geschreven, gearchiveerd en gepubliceerd. Je hebt het Bureau Geschiedschrijving binnen ons regiment stevig op de kaart gezet. Fijn dat je actief blijft binnen het kernteam — we wensen je daar veel plezier mee."

OP MIJN

B&T'er Ellen van Kleij op een bijzondere werkplek

Ik neem jullie graag mee naar “mijn plek”,
waar ik ruim zes maanden mag verblijven.
Een plek van internationaal samenspel,
een lange historie en een complexe
politieke situatie.

EUFOR

Na de ondertekening van het Dayton-akkoord eind 1995 kwam er een einde aan de Bosnische burgeroorlog. Om de naleving van het vredesakkoord te bewaken en nieuwe conflicten te voorkomen, werd onder VN-mandaat de NAVO-vredesmacht IFOR (Implementation Force) ontplooid, die in 1996 overging in SFOR (Stabilisation Force) en eind 2004 werd opgevolgd door EUFOR ALTHEA onder EU-vlag. Het doel bleef ongewijzigd: bijdragen aan stabiliteit en veiligheid op de Westelijke Balkan.

Het merendeel van de troepen van EUFOR ALTHEA is gestationeerd op Kamp Butmir nabij Sarajevo. Het kamp is in 1995 door de NAVO opgericht voor IFOR en wordt tegenwoordig grotendeels beheerd door de EU. Er wonen en werken circa 1.900 militairen uit 24 landen. Het multinationale karakter maakt het werken en leven hier bijzonder. Je leert veel van je internationale collega's. Soms hoe dingen anders of beter kunnen en soms besef je juist dat wij het als 'BV Nederland' eigenlijk best goed georganiseerd hebben, maar je krijgt ook veel mee van hun culturen iets wat mega-waardevol is zowel als militair als persoonlijk.

De combinatie van VN-, NAVO- en EU-structuren maakt de organisatie soms wat complex. Zo zijn protocollen/procedures gebaseerd op zowel NAVO-, EU-, Britse- of eigen gecreëerde EUFOR-formats. Eenduidigheid ontbreekt soms en daardoor

Sinds halverwege maart mag ik de functie van commandant National Support Element (NSE) binnen de uitzending EUFOR ALTHEA in Bosnië en Herzegovina bekleden. Een land waar mogelijk veel lezers zelf ook zijn geweest, met UNPROFOR, IFOR, SFOR of misschien al EUFOR. In mijn NSE zitten twee collega's die hun eerste uitzending in Bosnië hadden en nu hun loopbaan afsluiten met hun laatste uitzending in hetzelfde land. Hun cirkel is rond, maar dit onthult ook een schrijnend feit: Al sinds 1992 is er continu een militaire macht in het land aanwezig, dan wel met een peacekeeping- of peace-enforcementmandaat. De blijvende aandacht van de EU en de NAVO voor de westelijke Balkan is niet zonder reden. De bevolking wil vooruit, maar de politiek is verdeeld en fragiel en daardoor beïnvloedbaar door krachten die Europa liever buiten de grenzen wil houden.

PLEK

soms ook de samenhang. Daarnaast worden, op een kamp dat al 30 jaar bestaat en zo multinationaal is, steeds meer zaken vastgelegd en beschreven om structuur en duidelijkheid te bieden. Het kost even tijd en soms wat ongeloof over hoeveel er is vastgelegd, maar daarna begrijp je waarom zoveel duidelijkheid noodzakelijk is (al is de efficiëntie soms ver te zoeken).

Met het WK voetbal (op het moment van schrijven) voor de deur, wordt deze internationale dynamiek alleen maar leuker. Onze Italiaanse collega's, met wie wij de herstelloods delen, hebben oranje shirtjes gekregen, zodat ze in ieder geval een land hebben om aan te moedigen wanneer er gezamenlijk op groot scherm naar de wedstrijden wordt gekeken.

Het National Support Element (NSE)

Het NSE is het ondersteunend element voor alle Nederlandse militairen en eenheden binnen een bepaald operatiegebied. Het NSE draagt zorg voor nationale verantwoordelijkheden die niet kunnen of mogen worden overgedragen aan een internationale commandant, of waarbij je niet afhankelijk wilt zijn van derden. Denk bijvoorbeeld aan logistieke ondersteuning, geneeskundige afvoer en onderhoud aan voertuigen en materieel. Ons doel: zorgen dat de randvoorwaarden goed staan en de eenheden beschikken over de juiste middelen zodat zij zich volledig kunnen richten op hun operationele taak.

Hoe groter of complexer de te ondersteunen eenheid, hoe groter een NSE doorgaans is. Voor deze uitzending ondersteunt het NSE een infanteriecompagnie van de 11 Luchtmobiele Brigade, een element van het J1STARC en diverse stafofficieren werkzaam op het hoofdkwartier van EUFOR. In totaal ongeveer 165 personen. Het NSE zelf bestaat uit 25 personen in het inzetgebied en aanvullende specialistische functionarissen in Nederland die indien nodig snel ingezet kunnen worden.

Hoewel 25 personen veel lijkt, is dat relatief klein voor de hoeveelheid taken en verantwoordelijkheden die een NSE kent. Veel functionarissen vervullen meerdere functies. Zo ben ik

commandant NSE én Missie 4 (logistiek eindverantwoordelijke binnen de uitzending). Op de personeelslijst heeft vrijwel iedere functionaris meerdere rollen, wat alleen de formele taken betreft en daar komen tijdens een uitzending vaak nog informele taken bij. Hierdoor wordt van personeel doorgaans meer gevraagd aan taken, kennis en verantwoordelijkheden dan binnen hun organieke functie.

Omdat de 11 Luchtmobiele Brigade de grootste leverende eenheid is en veel benodigde capaciteiten zelf bezit, is het NSE vanuit de brigade geformeerd. Voor mij een unieke kans om met mijn eigen eenheid op uitzending te gaan, iets wat voor een officier B&T (gezien de ondersteunende functie) zeker geen vanzelfsprekendheid is.

Deze verbondenheid werkt ook in voordeel voor een NSE. Om een eenheid goed te ondersteunen is het belangrijk om de eenheid te kennen en te begrijpen: weten waarom zij bepaalde behoeftes hebben, hoe ze denken, plannen en acteren. Doordat we de grootste te ondersteunen eenheid al kenden, konden we ons aan het begin van de uitzending meer richten op de interne organisatie en de twee andere eenheden in het gebied. Vooral die interne focus bleek in de beginfase waardevol.

Van losse individuen naar een team

Een NSE is geen organieke eenheid, maar een samengestelde eenheid met veel verschillende expertises. Dit brengt veel voordelen met zich mee, maar ook enkele uitdagingen. De diversiteit aan achtergronden zorgt ervoor dat vraagstukken vanuit meerdere invalshoeken worden bekeken. Daardoor krijg je vaak andere inzichten en oplossingen dan waar je zelf aan gedacht had. Je kunt veel van elkaar leren door te luisteren, mensen in hun kracht te zetten en samen uitdagingen aan te gaan.

De grootste uitdaging lag in het vormen van het team. Het NSE bestaat uit mensen uit tien verschillende eenheden, waardoor het lastig was om iedereen bij elkaar te krijgen. In een periode van hoge werkdruk en waar de personeelsbezetting nog niet

OP MIJN PLEK

volledig meegroeit, is het lastig voor een eenheid iemand geheel vrij te spelen voor het opwerken en blijft ook na de formeringsdatum personeel inzetten voor eigen taken omdat zij hard nodig zijn.

De ambitie om volledig als ingespeeld team op uitzending te vertrekken, moesten we deels loslaten. In de eerste weken in Bosnië lag de focus, naast het werk, op teamvorming en omdat je op uitzending heel intensief met elkaar samenleeft gaat dit vormingsproces ook sneller (onder een beetje druk en wrijving gaat alles glimmen).

Bosnië en Herzegovina

Naast het werk op het kamp biedt deze uitzending ook de kans om Bosnië beter te leren kennen. Het land is prachtig en veelzijdig: van groene heuvels en uitgestrekte vlaktes tot kleine dorpjes waar de tijd lijkt stil te staan, en bruisende steden met gezellige terrassen. Tegelijkertijd draagt het land nog altijd de littekens van zijn verleden; een verleden dat ook in het collectieve geheugen van Nederland aanwezig is. Het verleden is nog duidelijk zichtbaar op de gezichten van de mensen en ziet het terug in de cultuur en het landschap zelf. De prachtig natuur kan plots overgaan in uitgestrekte witte velden vol gedenksteden. Mensen praten openlijk over de spanningen in het land – vaak politiek van aard – en wat dit voor hun dagelijks leven betekent. Ze zijn dankbaar voor onze aanwezigheid, omdat het een gevoel van veiligheid en stabiliteit geeft. Net als in de jaren '90 wil de bevolking, ongeacht geloof of afkomst, in vrede als burens naast elkaar leven maar tegelijkertijd zijn er politieke machten met andere ideeën en sterke invloed. Hoewel er nu geen directe aanwijzingen zijn dat dit kan escaleren, zijn er wel diverse zorgpunten en is de politieke situatie fragiel te noemen. Onze aanwezigheid moet voorkomen dat partijen toch de wapens oppakken, ook wel escalatie dominantie genoemd. Dat zijn momenten waarop je weer beseft waarom we hier zijn: om te voorkomen dat het verleden zich herhaalt.

De combinatie van schoonheid, geschiedenis, de zichtbare gevolgen van het conflict maar ook de huidige situatie, maakt Bosnië indrukwekkend. Het is een land dat je niet alleen ziet, maar ook voelt en beleeft.

De komende tijd wil ik nog veel meer van het land ontdekken, leren van mijn (internationale) collega's en de verschillende uitdagingen die op mijn pad komen en vooral genieten van alles wat ik hier mag meemaken. Op uitzending gaan is persoonlijk en voor het thuisfront een flinke investering, maar wat ik er aan kennis, ervaringen en bijzondere momenten voor terugkrijg, maakt het meer dan waard.

Samengevat: Ik zit hier helemaal op mijn plek!

Boekreview

Jan Litjens

De robuuste waarheid over Westerling en Nederlands-Indië. Nieuwe onthullingen en getuigenissen.

Het doel van Bauke Geersing met het schrijven over het onderzoek naar de dekolonisatieperiode is: rehabilitatie van de militairen die in Nederlands-Indië de orde probeerden te handhaven en de Indonesiërs te beschermen. Een bijzondere rol kent hij daarbij toe aan Raymond Westerling.

Met zijn vierde en laatste boek voltooit Bauke Geersing een indrukwekkend en kritisch oeuvre over de geschiedschrijving van de dekolonisatieperiode van Nederlands-Indië (1945 – 1950). Op 6 oktober 2025, de dag waarop hij het manuscript afrondde, overleed de schrijver plotseling.

De auteur verwacht een zekere bekendheid met de onderwerpen in dit boek. Om meer informatie te krijgen vóór het lezen van dit boek zouden m.i. de boeken “De Nederlandse Krijgsmacht tijdens de kolonisatie van Nederlands-Indië 1945-1950” en “Het pijnlijke afscheid van de Indische Archipel: Trauma - Discussie - Eerherstel (2023)” kunnen helpen.

Zijn methode van onderzoek en schrijven is altijd gebaseerd op De Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening¹: eerlijkheid, zorgvuldigheid, transparantie, onafhankelijkheid en verantwoordelijkheid. Tevens streefde Geersing in zijn boeken naar een wetenschappelijk benadering:

1. Feiten
2. Kennis van alle relevante aspecten/normen
3. Meerzijdige, niet vooringenomen aanpak

4. Objectieve en evenwichtige schets en presentatie
5. Logische en objectieve redeneertrant
6. Onderscheid tussen gelegitimeerde en niet-gelegitimeerd geweld
7. Evenwichtige verantwoording

Luitenant-Generaal b.d. J.H. de Kleyn - meelezer bij de ontwikkeling van het boek - schreef in het voorwoord van Geersings “Westerling en de Zuid-Celebes affaire (1946-1947)”:

“In een schrijven of een historisch onderzoek moeten de gebruikte gegevens zijn gebaseerd op feiten en niet op aannames. Juist de normen van die tijd, waarin het plaatsvond en de cultuur van toen, zijn essentieel om je erin te verplaatsen als onderzoeker. Omschrijving van rampokkers, terroristen, guerrillastrijders, plunders, verzetsstrijders, onafhankelijkheidsstrijders, oorlogsmisdaden etc. moet duidelijk zijn. Wat guerrilla oorlogvoering is en wat contraguerrilla daar tegenover stelt moet goed worden geanalyseerd.

De volgorde van de invloed van de politiek en het daaruit voortvloeiende militaire handelen moet zeer nauwkeurig worden omschreven. Juist de juridische termen als Staat van Oorlog en Beleg verlangen een nauwkeurige uitleg.”

Hij beschrijft hoe Geersing keek naar de historie en hoe belangrijk Geersing deze punten vond. Juist deze twee waarden zijn (naast andere) de rode draad die door al zijn documenten loopt. Kijk naar

de historie met de ogen van toen en niet met de ogen en de kennis van nu.

Zijn boek kent vier delen. In zijn inleiding heeft hij het vooral over de procedure die gevolgd is om te komen tot het dekolonisatie onderzoek.

Geersing is hard in zijn oordeel over de manier van geschiedschrijving door de wetenschappers van het dekolonisatie onderzoek (“Onafhankelijkheid, dekolonisatie, geweld en oorlog in Indonesië, 1945-1950”) van het NIOD, KILTV en NIMH.

Het hele boek is doorspekt met de controverses tussen hem en de onderzoekers van het dekolonisatie onderzoek.

In bijlage 4 met als titel “Het meerjaren onderzoek – doordacht plan met politieke motieven” staat daar meer over. Alle bijlagen geven een goed inzicht over een aantal specifieke onderwerpen.

In zijn boeken komen ook andere onderzoekers/schrijvers aan het woord.

Enige voorkennis van de geschiedenis van de onafhankelijkheidsstrijd van Indonesië en het dekolonisatie onderzoek is wel een must om dit boek goed te kunnen volgen en begrijpen.

Als je er al wat meer van weet, biedt dit boek diepgang en aanvullende gegevens. Het boek is geen makkelijk leesbare verhalende roman.

De schrijver plaatst feiten (met onderbouwing) tegenover meningen en aannames.

De robuuste waarheid over Westerling en Nederlands-Indië.

Nieuwe onthullingen en getuigenissen | Bauke Geersing | 2025 | Uitgeverij Aspekt | EAN 9789464873849 | 354 pagina's

¹ <https://www.nwo.nl/nederlandse-gedragscode-wetenschappelijke-integriteit>

HERINNERINGSBOEK

25 JAAR REGIMENT B&T

SFIR

NOV 2003–MAART 2004

Carolien Sprenkels

MET DRIE KRIJGSMACHTDELEN OP EEN POSTZEGEL

18 jaar oud, net een blauwe maandag in dienst en daar stond ik dan in Doorn. Ik was aangewezen om met de mariniers op uitzending te gaan naar Irak. Op zich al heel spannend om als landmachtmilitair met de marine mee te gaan. Weinig voorbereiding en totaal geen idee van wat je te wachten staat. Even snel een Missie Gerichte Informatie (MGI) training (MGI) gevolgd in Harskamp en ready to go! Nog nooit gevlogen en meteen lang en ver van huis. Wat ik al zei, Spannend.

Ik ging naar Irak met de lichter SFIR 2 en ik zou op 'Camp Smitty' terecht komen als chauffeur bratau (brandstof distributiemiddel). Daar aangekomen, na een lange vermoeiende reis, waren er al mensen voor die functie aanwezig op 'Camp Smitty'. Dus werd er voor mij een 'andere plaats in de herberg' gezocht en gevonden: kamp Al Khidr. Een klein kamp ten zuiden van As Samawa met maar 1 compagnie bezetting (ongeveer 150 pers). Ook hier zou ik de functie draaien van bratau-chauffeur, maar voor de mensen onder ons die zelf ook al eens op een klein kamp hebben gezeten: die weten dat je daar eigenlijk manusje van alles bent. Eenmaal aangekomen op Al Khidr was het al vrij snel duidelijk dat ik veel te vroeg was en dat de hoofdmacht voor dit kamp pas een week later in het gebied zou zijn. Ach ja, kon ik alvast wennen aan de marinecultuur. En dat was inderdaad wennen. Termen als 'baksgewijs' en 'alle hens' waren allerm minst bekend bij mij of de andere jongens van de landmacht.

Na een week kwam de hoofdmacht en leerden we ook meteen de directe collega's kennen. Werkzaamheden werden duidelijk en de cultuurshock was langzaam aan het wegebben. De werkzaamheden voor mij hielden eigenlijk niet zoveel in als bratau-chauffeur en er werd dus ook al snel besloten dat ik dan samen met mijn collega mee mocht ter ondersteuning van de opleiding voor ICDC (Iraqi Civil Defense Corps) die de mariniers gingen verzorgen. Het opbouwen van een nieuw Iraaks leger. Dit hield in dat we elke ochtend naar As Samawa reden om Iraakse die aan deze opleiding meededen op te halen en elke avond weer terug brachten. Overdag werden de mannen getraind in het opzetten van *roadbloks*, patrouilles en voertuig doorzoeken. Dit deden mijn collega en ik om de dag. De ene dag had je ICDC-dienst en de andere dag had je kamp/bratau-

*Ach ja, kon ik alvast wennen
aan de marinecultuur.
En dat was inderdaad wennen.*

dienst. Kamp/bratau-dienst hield in dat we 's ochtends een brandstofronde deden over het kamp en 's avonds nog een ronde. Tussendoor waren we manusje van alles. We deden de vuilronde, de wasbaas helpen, koks helpen in de keuken met eten bereiden, logistieke opvoer van middelen en materiaal, tenten bouwen etc. Noem het maar op en ik heb het wel gedaan in die periode.

Nadat we een maand daar waren, mochten we een kamp gaan opbouwen in de woestijn bij het plaatsje Bussaja. Dit kamp werd Kamp 'Amalia', aangezien we net een nieuwe prinses hadden in Nederland. Het was maar een klein kamp in het midden van de woestijn om wat meer oog te houden op evt. smokkelroutes aldaar. Prachtige ervaring, het opbouwen hiervan. Eén dag heen, kamp opbouwen, spullen afgeven en de dag erna weer terug naar onze home base. De dag dat ik 19 werd. De zon op zien komen in de woestijn op mijn 19de verjaardag. Een dag die ik nooit meer vergeet, want wat was dat een mooie ervaring.

4,5 maand ben ik uiteindelijk daar geweest. Een prachtige ervaring rijker, met drie krijgsmachtdelen (marine, landmacht en marchaussee) op een postzegel, een stuk wijzer en volwassener toen ik terugkwam. Veel gezien van het land en geleerd van de bevolking. Kortom een prachtige missie.

ALGEMENE LEDEN VERGADERING

Dick Mintjes

Op 13 mei was de algemene ledenvergadering van onze vereniging. Er waren dit keer maar 32 leden aanwezig. Deels doordat de datum niet de beste was, zo in de week van Hemelvaartsdag, deels omdat het bestuur geen separate uitnodiging had verstuurd.... Tsja, het gebrek aan een secretaris laat zich af en toe voelen...

voor hen die meer willen weten: op de website staat het uitvoerige verslag!

Achter de bestuurstafel was het een beetje leeg. De voorzitter was op uitzending, de secretaris is vacant en dus was alleen de penningmeester van het dagelijks bestuur aanwezig. Gelukkig kreeg hij wel steun van de secretaris ad interim, John Nouwens. John stelde zich voor en gaf aan vooral heel hard gewerkt te hebben aan het op orde brengen van de ledenadministratie, inclusief de verzendlijst voor Veterans-B&T. John was duidelijk: hij wil wel administratieve steun blijven leveren, maar wil niet de full time secretaris zijn. Dat betekent ook dat de functie van secretaris nog steeds vacant is.

Nadat de penningmeester de aanwezigen welkom heette, in het bijzonder de ereleden en de vertegenwoordiger van de RvA, werd stilgestaan bij hen die ons afgelopen jaar waren ontvallen, in het bijzonder ons erelid Bas Kantborg. De agenda werd vastgesteld en het verslag van vorig jaar werd goedgekeurd, met dank aan de vorige secretaris, Henk Bouwknecht. En ja, de nog steeds niet aangeschafte vlaggenstok t.b.v. defilés gaat er komend jaar echt komen.

De penningmeester, ondersteund door de interim-secretaris nam vervolgens de leden mee in het afgelopen jaar. Een jaar waarin een aantal zaken niet doorgingen door bestuurlijke zorgen, maar wel regelmatig werd vergaderd en werd deelgenomen aan diverse activiteiten, waaronder herdenken en gedenken. Maar 2026 lijkt beter te gaan worden! In 2025 werden een aantal reünies gehouden, georganiseerd door een comité, en dus niet door het bestuur. Dat is exact zoals we dat ook willen, met hooguit 1 reünie per jaar vanuit het bestuur. Dit willen we ook graag voortzetten in 2026. Ook is dankzij Ton van Eijk en Henk Bouwknecht weer een Battle Field Tour georganiseerd.

Het ledenbestand is goed op orde gebleven. Weliswaar hebben 21 leden opgezegd en zijn er 15 overleden, maar hebben ook 27 nieuwe leden zich aangemeld, waardoor op 1 mei 2026 de vereniging 800 leden heeft. Daarna nam de penningmeester de leden mee in de financiële stand van zaken. De vereniging is financieel nog steeds gezond, maar er

zijn wel wat zorgen door contributieachterstand. Te veel leden betaalden niet in 2025! De kascontrole commissie, bij monde van Helmut Hermans, deelde haar bevinden, gaf een aantal goede adviezen mee en gaf verder het advies om het bestuur decharge te verlenen, hetgeen werd verleend. Vervolgens werd met een traditionele fles wijn afscheid genomen van Helmut, na 3 jaar kascontrole, onder dankzegging voor al zijn inspanningen. Als nieuw lid van de KCC werd Arnoud Melenhorst gekozen. Vervolgens werd de begroting goedgekeurd, zodat het bestuur kan doorgaan met hun plannen.

Daarna werden een aantal bestuursleden herkozen waarvoor dank. Het bestuur is nu weer compleet, behalve de secretaris en die wordt gemist.

De penningmeester deed een oproep aan de leden om na te denken of ze de webmaster willen verstrekken en of er niet iemand is die contentcreator wil worden, oftewel iemand die kopij voor de app en de website wil helpen verzorgen. Een oproep die nu ook in dit verslag staat voor al diegenen die er niet waren op de vergadering. Dus, mocht je willen bijdragen aan onze mooie vereniging: secretaris, webmaster of contentcreator zijn zinvolle en belangrijke taken!!!

De rest van de vergadering stond in het teken van de bevindingen van de commissie die nagedacht had over de toekomst van de vereniging. Daarbij werd besproken over het verboden van het lidmaatschap en welke organisatorische gevolgen dat met zich meebrengt.

Zo zou iedereen die vijf jaar gediend heeft bij het regiment (of bij regiment AAT of Intendance) lid kan worden, ongeacht of ze veteraan zijn of niet.

Na veel discussies en uitwisselen werd aan het bestuur voorgesteld dit nog eens nader te bezien, omdat de huidige statuten en het huishoudelijk reglement al ruimte geven voor een verbreding. Het bestuur zegde toe dat te gaan doen en volgend jaar daarvan de uitkomsten te gaan delen.

Om 1500 uur werd de vergadering afgesloten en werd nageborreld door de leden.

bewaarde SCHATTEN

Walter Pullens

Wie heeft ze niet?
Een doos, kist of pluba
met oude schatten.
Verzamelingen uit,
en herinneringen aan
het verleden.

Dit beertje komt niet uit een oude doos, of van een stoffige zolder. Hij heeft al die tijd een plekje op de slaapkamer gehad.

Deze welbekende (voor UNPROFOR veteranen dan) UN beer stamt uit de periode 1994-1995 toen ik met T13 uitgezonden was naar Bosnië. Toen ik 'm zag in de shop, met dat camouflage jasje en blauwe baret, kon ik 'm niet laten liggen.

Wel heb ik z'n mouwen netjes opgerold en de baret voorzien van een 'echt' baretembleem: een UN-pin uit dezelfde shop. Na de uitreiking van de UN Medal UNPROFOR in het missiegebied, ging de baton op z'n uniform. Toen na de missie ook de uitreiking van de Herinneringsmedaille VN-Vredesoperaties achter de rug was, zijn de twee batons netjes opgemaakt en prijken sindsdien op zijn uniformjasje.

Na Bosnië volgden er nog meer uitzendingen, maar omdat dit de allereerste was, heeft dit beertje nog steeds een speciale plek in huis.

Reünie 160 Zwaar Transportcompagnie

Een reünie vol herinneringen,
kameraadschap en blijvende
verbondenheid

Een terugblik op een geslaagde reünie van 160 Zwaar Transportcompagnie

Op zaterdag 9 mei vond op de Generaal-majoor Kootkazerne een bijzondere en indrukwekkende reünie plaats van de voormalige 160 Zwaar Transportcompagnie. Meer dan 200 oud-militairen kwamen samen voor een middag die volledig in het teken stond van ontmoeting, herkenning, herinneringen en kameraadschap. Voor velen voelde het direct vertrouwd: alsof de tijd even had stilgestaan en oude banden moeiteloos opnieuw werden aangehaald.

Aan deze dag ging een lange periode van voorbereiding vooraf, maar op 9 mei werd duidelijk dat alle inspanningen meer dan de moeite waard waren. Bij aankomst werden de reünisten warm welkom geheten en ontving iedereen een uniek poloshirt met het logo van 160 ZwTCie en het Regiment Bevoorrading en Transporttroepen - een tastbare herinnering aan deze bijzondere bijeenkomst.

Het officiële gedeelte van de middag gaf op passende wijze invulling aan zowel het ceremoniële als het persoonlijke karakter van de reünie. Na het welkomstwoord van de laatste commandant van de eenheid, luitenant-kolonel b.d. Martin Bruijstens, stonden tijdens de toespraak van de regimentscommandant, luitenant-kolonel Henk Plenk, tezamen met regimentsadjutant Stefan Markvoort, onder

meer het herdenken, het regimentslied en de toast centraal. Vervolgens nam brigadegeneraal Nicole de Wolf-Fabricsius de aanwezigen mee in de geschiedenis van 160 ZwTCie. Daarmee bracht zij niet alleen de feiten en gebeurtenissen tot leven, maar ook vooral het gevoel van verbondenheid dat deze eenheid altijd heeft gekenmerkt.

Na het officiële programma was er volop gelegenheid om elkaar te spreken en herinneringen op te halen. Oude foto's werden bekeken, verhalen uitgewisseld en er werd volop bijgepraat. Buiten vormden de opgestelde voertuigen van toen en nu een bijzondere trekpleister en een passend decor voor vele gesprekken en gezamenlijke foto's. Ook aan de inwendige mens was uiteraard gedacht, met een warme maaltijd (de welbekende blauwe hap), drankjes en hapjes die bijdroegen aan de ontspannen en warme sfeer van de dag.

De grote opkomst, de hartelijke ontmoetingen en de voelbare verbondenheid maakten deze reünie tot een onvergetelijke en meer dan geslaagde bijeenkomst. Het was een dag waarop niet alleen werd teruggekeken op een gedeeld verleden, ook werd opnieuw zichtbaar dat de geest van 160 ZwTCie nog altijd voortleeft - in de verhalen, in de herinneringen en vooral in de mensen.

Team Reünie 160 ZwTCie,
Tim Timmermans – Pascal Cocu
Etienne Gulikers – Fabian Oene – Ferdi Hoogstad

Airborne Museum Hartenstein

Het Airborne Museum is gevestigd in Villa Hartenstein, het voormalig hoofdkwartier van de Britse generaal-majoor Roy E. Urquhart. Vanuit hier werden in 1944 de geallieerde troepen aangestuurd tijdens de Slag om Arnhem. Het Airborne Museum vertelt het verhaal van de Slag om Arnhem in september 1944. Een aanrader is om eerst de film 'A bridge too far' te bekijken voordat je het museum gaat bezoeken.

Slag om Arnhem

De Slag om Arnhem heeft grote impact gehad op het verdere verloop van de Tweede Wereldoorlog en de vorming van het huidige Europa. Slechts 750 Britse parachutisten wisten de brug te bereiken. De rest van het leger kwam vast te zitten in Oosterbeek. Hotel Hartenstein werd hun hoofdkwartier. Rondom Hartenstein werd zwaar gevochten, waarbij veel militairen sneuvelden. Toch bleven de Britten volhouden en generaal-majoor Urquhart bleef vanuit Hartenstein zijn troepen leiden. Pas in de nacht van 25 op 26 september trokken de Britten zich terug over de Rijn. Hartenstein bleef verwoest achter. Op deze historische plek is nu het Airborne Museum gevestigd.

Via tentoonstellingen, rondleidingen, activiteiten en educatieve programma's maken ze deze geschiedenis voor veel bezoekers tastbaar en voelbaar.

Stap voor stap doorloop je de Slag om Arnhem. De collectie van het museum bestaat uit meer dan 15.000 objecten. In de vaste tentoonstelling zie je authentieke militaria – onder andere wapens, en persoonlijke bezittingen van de bezetters, de geallieerden en burgers.. Ook is het Airborne Museum een museum van persoonlijke verhalen. Je maakt kennis met burgers en hun heldhaftige verhalen.

Het verhaal van de Slag om Arnhem wordt vanuit diverse kanten benaderd. Zowel Britse, Poolse als Duitse militairen komen voorbij.

In de ondergrondse 'Airborne Experience' loop je in de voetsporen van een Britse parachutist en kan je de Slag om Arnhem, inclusief visuele en auditieve effecten, beleven.

**AIRBORNE
MUSEUM
HARTENSTEIN**

Praktische informatie

Openingstijden:

Het Airborne Museum Hartenstein is dagelijks geopend van 10.00-17.00.

Op Eerste Kerstdag en Nieuwjaarsdag is het museum gesloten

Entreprijzen tot 20 personen:

Volwassenen	€ 16
Jongeren 8 t/m 17 jaar	€ 11
Kinderen 4 t/m 7 jaar *	€ 8
* 4 t/m 12 onder begeleiding volwassene	

Museumkaart	Gratis
Defensie- en veteranenpas	€ 8
CJP (>18), Studentenpas	€ 11

Er worden regelmatig lezingen gegeven door kenners, specialisten en ervaringsdeskundigen.

Bron: Airborne Museum Hartenstein

Het Airborne Museum Hartenstein is een historisch en betekenisvol museum voor zowel volwassenen als jongeren. Voor de allerjongsten is het allemaal wat lastiger te volgen.

Positieve punten zijn: realistische 'Airborne Experience' in de kelder en de evenwichtige belichting, vanuit Geallieerd, Duits en burger perspectief, van de geschiedenis op de daadwerkelijke historische locatie (Brits hoofdkwartier).

Kleine minpuntjes: er zijn wat donkere plekken en dan zijn de kleine letters minder goed te lezen en het museum is minder geschikt voor de allerjongsten.

Herdenken

In de Stiltekamer worden onderscheidingen tentoongesteld van mensen van verschillende nationaliteiten die betrokken waren bij de Slag om Arnhem. Ieder van hen deed tijdens deze dagen iets bewonderenswaardigs. Ze vochten bij Arnhem of in Oosterbeek, verzorgden gewonden, zaten in het verzet of droegen op een andere manier bij aan de strijd tegen de Duitse bezetting. In de Stiltekamer zijn hun portretten en onderscheidingen te bekijken, evenals hun persoonlijke verhalen. Deze verhalen maken diepe indruk.

De onderscheidingen zijn veelal geschonken door de ontvangers zelf of van hun familie (uit nalatenschap).

Cultuurhistorische waarde

Objecten, foto's, geluidsfragmenten en films zijn van grote historische waarde. Aan de hand van deze stukken en persoonlijke verhalen wordt de Slag om Arnhem verteld en bewaard. Het Airborne Museum laat zien dat vrijheid niet vanzelfsprekend is...

Tijdelijke tentoonstelling

Tot januari 2027 is het verhaal van Stanisław en Stasinek Sosabowski in beeld gebracht. Vader en zoon vochten voor een vrij en onafhankelijk Polen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Eén van hen was de bevelhebber van de Poolse luchtdoelwitstroepen tijdens de Slag om Arnhem en de ander speelde een belangrijke rol in het Poolse verzet.

NATIONALE

DODEN HERDENKING

Henk Bouwknecht

Afgelopen jaar heb ik na 10 jaar de functie van secretaris van onze mooie vereniging neergelegd. Ik had nog wel als 'voorwaarde' dat ik in 2026 de VVRB&T zou mogen vertegenwoordigen tijdens de Nationale Dodenherdenking in de Nieuwe Kerk en op de Dam. Gelukkig werd hieraan voldaan, omdat ik dit graag nog eens samen met mijn dochter wilde doen.

Al vroeg stonden we in de rij om door de security de Nieuwe Kerk binnen te kunnen. Het viel ons op dat het erg druk was op de Dam en dat er met name ook heel veel jeugd aanwezig was.

Binnen in de kerk werd ons een mooie plaats toegewezen en bleken we naast de voorzitter van de Vereniging Draggers Militaire DapperheidsOnderscheidingen te zitten waarmee we, voordat de plechtigheid begon, een geanimeerd gesprek hebben gevoerd.

Na binnenkomst van de Z.M. koning en H.M. de koningin en een aantal getuigenissen op muziek hield Judith Zilvermit een voordracht. Het was indrukwekkend te horen hoe zij de gebeurtenissen uit de Tweede Wereldoorlog en dan met name de Jodenvervolging in verband bracht met het huidige klimaat in onze maatschappij. Zij vertelde onder andere dat een verre neef van haar het bordje met de naam ZILVERSMIT van de deur had gehaald. Toen ze ernaar vroeg was het antwoord dat het veiliger was om geen verband te leggen met de Joodse achtergrond. Zichtbaarheid brengt dus heden ten dage een risico met zich mee. Zij deed een oproep naar meer verbondenheid tussen diverse groepen in de samenleving. De volledige tekst van haar voordracht is terug te lezen via de link onder aan de pagina of scan de QR-code.

Het lied 'Als de liefde niet bestond' van Toon Hermans werd op een fantastisch mooie manier vertolkt door zangeres Karsu. Voor degenen die het lied niet kennen staat het op deze pagina weergegeven.

Ik ben niet gelovig, maar ik was onder de indruk van de overdenking waarmee Hoofd Krijgsmacht predikant ds. Kees Jan Rodenburg het gebed "Onze Vader" inleidde. In dat gebed komt het woord IK niet voor en gaat het over ONS. Hij maakte een heel mooie verwijzing naar de huidige maatschappij, waar het te veel over IK en veel te weinig over ONS gaat. Kortom, zoek verbinding met elkaar.

De bijeenkomst in de Nieuwe Kerk werd afgesloten met het zingen van het zesde couplet van het Wilhelmus en daarna begaf eenieder zich naar de Dam om de plechtigheid bij het Nationaal Monument bij te wonen.

Als de liefde niet bestond
Zullen ze stilstaan, de rivieren
En de vogels en de dieren
Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond
Zou het strand de zee verlaten
Ze hebben niets meer te bepraten
Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond
Zou de maan niet langer lichten
Geen dichter zou meer dichten
Als de liefde niet bestond

Nergens zouden bloemen staan
En de aarde zou verkleuren
Overal gesloten deuren
En de klok zou niet meer slaan
Als de liefde niet bestond
Dan was de hele vrijrij bedorven
De wereld was gauw uitgestorven
Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond
Zou de zon niet langer stralen
De wind zou niet meer ademen
Als de liefde niet bestond

Geen appel zou meer rijpen
Zoals eens in het paradijs
Als wij elkaar niet meer begrijpen
Dan is de wereld koud als ijs

Ik zou sterven van de kou
En m'n adem zou bevriezen
Als ik je liefde zou verliezen
Er is geen liefde zonder jou

Ik wil hier nog wel even kwijt dat een stel onverlaten - die wilden protesteren in de nacht voorafgaand aan de herdenking - het Nationaal Monument besmeurd hadden met rode verf en met de tekst "genocide". Op het moment dat ik dit schrijf zijn er in deze zaak nog geen aanhoudingen verricht, dus daarover ga ik zeker niet speculeren. Het besmeuren van ons Nationale Monument - dat staat voor allen die gestorven/vermoord zijn onder het juk van een verachtelijk regiem - vind ik een doodzonde. In ons land kunnen we gelukkig demonstreren voor of tegen alles en nog wat, maar het moet absoluut binnen de wettelijke kaders die wij met z'n allen hebben vastgelegd. Koester dit recht en de vrijheid om dit recht uit te oefenen. Gelukkig was het monument weer helemaal schoon, met dank aan de noeste werkers die zich daarvoor hebben ingezet.

Na de kranslegging door Z.M. de Koning en H.M. de Koningin waren we twee minuten stil. Ieder met haar/zijn eigen gedachten.

De zestienjarige Milan Hofstede was uitverkoren om zijn eigen gedicht voor te lezen. De volledige tekst kun je vinden via de QR-code. Voor het eerst werd er door Lala Weiss een toespraak gehouden namens de Sinti- en Roma Gemeenschap. Ook zij riep op tot verbondenheid tussen alle bevolkingsgroepen. De volgende zinsnede sprak mij enorm aan: "Dat is de les die ik uit de geschiedenis trek; het belang van verbinden en wederzijds respect. In de hoop dat 4 mei, voor mijn kleindochter zo slechts een herinnering aan een ver verleden wordt, een herinnering die wij nooit mogen vergeten, maar die voor haar hopelijk nooit bewaarheid wordt." Ook de volledige tekst van deze bijdrage kan je nalezen via de QR-code hieronder.

Na het defilé en een kop koffie in de wintertuin van Grand Hotel Krasnapolsky ben ik in de trein gestapt om weer naar Vreeswijk af te reizen. Het was een bijzondere avond om dit samen met mijn dochter te mogen beleven. Wat ben ik gelukkig dat ik in vrijheid in Nederland ben geboren. Laten we samen over deze vrijheid waken en ervoor zorgen dat ook onze kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen etc dat mogen beleven.

Judith Zilvermit

Milan Hofstede

Lala Weiss

COLUMN

Inka Logister-Proost

Nood aan de man

Er viel dus een brochure op de mat. Over wat je moet doen bij een noodsituatie. Was leuk tijdens mijn lunch: bammetje en lezen: "Het kan binnenkort volledig misgaan, redt je ermee en hier zijn alvast wat tips." Dat is toch heerlijk geruststellend?

We moeten het 72 uur volhouden. Drie dagen. Dat is ambitieus. Ik heb laatst één middag zonder internet gezeten en heb toen uit pure wanhoop de ramen gelapt. Vrijwillig.

Tim en ik zitten achter in mijn tuin bij te komen van een heerlijke wandeling. Hij is veteraan. Hij heeft landen gezien waar de bevolking het moest redden zonder stroom, geen water en voedsel, geen dak boven hun hoofd; langer dan drie dagen. Meegemaakt hoe mensen binnen een paar uur veranderen in een losgeslagen bende nadat de elektriciteit uitviel.

Beschaving is geen fundament. Eén storing verwijderd van complete chaos.

Tim is een prepper. Hij heeft het al jaren goed voor elkaar. Waterfilters. Medische kit. Contant geld. Brandstof. Voedsel. Batterijen. Zaklampen. Een aggregaat dat beter onderhouden wordt dan de gemiddelde Nederlandse relatie. Niet omdat hij bang is. Omdat hij ervaring heeft.

Heeft mij op het hart gedrukt om voorbereid te zijn. Ik maak een grapje: "Ja Tim, we hebben een noodpakket, walnoten, hazelnoten..." Kon hij niet om lachen.

Helaas zag hij de brochure op ons aanrecht liggen en nam het mee de tuin in. Tim ging los.

"Dertig jaar lang hebben ze burgers opgevoed tot afhankelijke consumenten met de overlevingsvaardigheden van een natte tosti, en nu moet Henk van driehoog ineens zelfredzaam worden als de wereld in de fik staat. Succes daarmee.

Je ziet nu nukubu's - die tijdens corona elkaar bijna vermoordden om een voordeelpak Page toiletpapier - ineens stoer doen over een noodradio en een paar flessen water. "Ja, we moeten voorbereid zijn hè."

Nee Gerda, jij moet helemaal niks. Jij weet niet eens waar de meterkast zit. Jij stort emotioneel in zodra Ziggo een storing heeft. Vitens heeft geen kabouterleger dat dag en nacht Spa blauw in de leidingen giet. En Thuisbezorgd gaat niet voor je zorgen. Eén serieuze cyberaanval en heel Nederland staat verdwaasd naar een pinautomaat te kijken alsof het een overleden goudvis is."

Tim neemt een slok en ik hoop het gesprek over een andere boeg te gooien. Poging mislukt.

"Dat hele idee van 'de overheid regelt het wel' heeft een generatie opgeleverd die zichzelf nog niet kan evacueren uit een IKEA zonder pijlen op de vloer. Ik vertrouw net zoveel op de overheid als op een NS-dienstregeling in november.

Ja hoor, natuurlijk! Als de crisis uitbreekt, staat Yeşilgöz persoonlijk voor je deur met een pizza en AA-batterijen. Misschien komt Jette nog langs met een waxinelichtje.

Als straks de stroom uitvalt, het internet plat gaat en de supermarkt leeggeroofd wordt, dan zit ik thuis. Koffie uit een veldmok. Radio aan. Kaarsje erbij."

Ik knik serieus en denk: ja, dat moeten we eigenlijk eens doen. Morgen. Of dit weekend. Of na de zomervakantie.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis van het overlijden van:

J. Doornbosch	(gemeld op 03-04-2026)	21-02-2026
F. van de Merwe	43ste AAT te Djakarta	20-03-2026
V. Nathalia	Aoo BD	12-04-2026
A.M.L. Maas	Luitenant-Kolonel BD	30-04-2026
C.M. van der Ham	(gemeld op 02-05-2026) Veteraan van 31 AAT	

Kon ik maar...

Kon ik maar even
De pijn bij je wegnemen
Kon ik maar even
Een beetje van je verdriet claimen
Kon ik maar even
Helpen bij het dragen van het gemis
Kon ik maar even
Zorgen dat er een lichtpuntje is
Kon ik maar...

www.bundeltjegemis.nl

Agenda

Onze activiteiten worden mede
mogelijk gemaakt door

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
27 juni	Veteranendag	Malieveld, Den Haag	
13 juli	4e Beëdiging Soesterberg	Soesterberg	
20 juli	4 Daagse Nijmegen	Heumesoord Nijmegen	
26 augustus	Logistiek symposium	Stroe	
05 september	Herdenking NIM	Roermond monument	
30 september	7 Kruizen Ereveld	Ereveld Loenen	

24 juni 2026

BUDG€TRUST

HEB JE WEL EENS GELDZORGEN?

Als je deze vraag met ja kunt beantwoorden, dan ben je zeker niet de enige. Eén op de vijf huishoudens heeft namelijk moeite om de rekeningen te betalen. Betalingsproblemen komen voor in alle lagen van de bevolking.

BUDGETRUST gaat samen met jou aan de slag om inzicht te krijgen in jouw financiële situatie, laat je inzien waar het beter kan en coacht je op houding/gedrag ten opzichte van geld en uitgaven. Na een coachingstraject is het de bedoeling dat je in staat bent om zelfstandig jouw financiële huishouding te beheren.

WERKWIJZE

Ieder mens en elke situatie is anders. Om die reden werk ik altijd volgens een op maat gemaakt plan. Ik bezoek cliënten in hun eigen vertrouwde en veilige omgeving. Afspraken kunnen zowel overdag als in de avonden worden gemaakt. Naast de afspraken ben ik tijdens een coachingstraject zowel telefonisch als via de email bereikbaar.

Kijk voor verdere informatie op mijn website, of neem persoonlijk contact op.

Henk Bouwknegt
Budgetcoach

06-36095639

info@budgetrust.nl

www.budgetrust.nl

Aangesloten bij de Nederlandse Vereniging Voor Budgetcoaches en Schuldhulpverleners (NVVBS).

*Vier de Liefde, Eer de Herinneringen
Als elk uniek moment ook echt uniek moet zijn...*

(Zelfstandig) Trouwambtenaar • Ceremonieel spreker

Jullie Verhaal, Mijn Passie

Ben je op zoek naar een (zelfstandig) trouwambtenaar of ceremonieel spreker die jouw speciale dag of gedenkwaardige gelegenheid onvergetelijk maakt? Bij LevadaCare wordt de waarde begrepen van elke unieke viering. Of het nu gaat om een bruiloft, een uitvaart, of een andere belangrijke gebeurtenis.

Mijn Diensten:

- Trouwceremonies: Persoonlijk en op maat gemaakt
- Ceremoniële Toespraken: Diepgaand en ontroerend
- Uitvaartdiensten: Waardig en respectvol
- Bijzondere Gelegenheden: Jubilea, naamgevingen en meer

Waarom Kiezen voor LevadaCare?

- Persoonlijke Aandacht: Jullie verhaal staat centraal
- Professionele Begeleiding: Van begin tot eind
- Ervaring en Empathie: Begrip voor de gevoeligheden en emoties

Contact: ☎ Bel mij: 06 50510323 🌐 Bezoek de website: www.levadacare.nl ✉ E-mail: frits@levadacare.nl

Laten we samen jouw liefdesverhaal vieren en herinneringen koesteren.
Neem vandaag nog contact met mij op en ontdek hoe wij jouw speciale moment tot leven kunnen brengen.

Hartelijke groet, *Frits van der Ley*

Veteranen Search Team

Wat als het jouw kind is..?

We zoeken door tot elke
mogelijkheid is uitgeput.

DONEER!

EERSTE HULP BIJ VERMISSINGEN

Iemand die je lief is verdwijnt... en niemand weet waarheen. Angst en onzekerheid slaan toe. Op dat donkere moment zijn daar de vrijwilligers van het VST. Niet met beloften maar met toewijding en hoop. Jouw hulp maakt dat mogelijk.

Word vandaag nog donateur.

veteranensearchteam.nl
info@veteranensearchteam.nl
Bel 085-8000 038

Het VST wordt alleen ingezet,
op verzoek van:

POLITIE